

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108221773
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8108221773.9

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: V. X., K.. XX.XX.XXXX, O. V., P. XX, zastúpeného JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom, Jesenná 8, 080 05 Prešov, proti žalovanému: Mesto Prešov, Hlavná 73, 080 01 Prešov, IČO: 32 76 46, zastúpenému JUDr. Alojzom Naništom, advokátom so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, o náhradu za užívanie nehnuteľnosti, o námietke zaujatosti, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 13.10.2020, č.k. 13C/217/2008-1726, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Sudkyňa Mgr. Alena Paveleková je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci 13C/217/2008 Okresného súdu Prešov.

II. Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V prejednávanej veci dňa 31.08.2021 Okresný súd Prešov predložil Krajskému súdu v Prešove námietku zaujatosti, ktorú vzniesol žalobca dňa 26.08.2021.

2. Žalobca vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne Mgr. Aleny Pavelekovej s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Ncb/2/2021 zo dňa 15.07.2021, v ktorom sa sudkyňa Mgr. Alena Paveleková vyjadrila, že sa cíti byť zaujatá vo vzťahu k žalovanému (v prejednávanej veci žalobcu, pozn. nadriadeného súdu) so zreteľom na to, že podala trestné oznámenie na žalovaného pre spáchanie trestného činu ohovárania a krivého obvinenia. Z uvedeného uznesenia žalobca uzavrel, že sudkyňa Mgr. Alena Paveleková sa cíti vo vzťahu k nemu zaujatá. Uviedol, že o uvedených skutočnostiach, ktoré sú dôvodom na vylúčenie zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania v prejednávanej veci sa dozvedel dňa 19.08.2021, kedy mu bolo doručené uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Ncb/2/2021 zo dňa 15.07.2021.

3. Zákonná sudkyňa Mgr. Alena Paveleková vo vyjadrení k námietke zaujatosti zo dňa 30.08.2021 vznesenej žalobcom uviedla, že v právnej veci vedenej pod sp. zn. 23Cb/8/2020 žalobca opakovane namietal jej zaujatosť. Poukázala na to, že v tomto prípade žalovaný odôvodnil námietku zaujatosti (pre prijatie výhody od vlastníka - Mesta Prešov pre zriadenie vecného bremena bezodplatne), podaním zo dňa 14.06.2021 adresovaným kancelárii Súdnej rady Slovenskej republiky ako podnet z podozrenia zo spáchania trestného činu, či prijatie neoprávnenej výhody, či nepravdivosti majetkového priznania sudcu. Pokiaľ ide o konanie vo veci podnetu z podozrenia spáchania trestného činu zo strany žalobcu, tento realizoval vo veci vedenej pod sp.zn. 23Cb/8/2020 už jedno podanie Úradu špeciálnej prokuratúry. V totožnom skutku už žalobca inicioval trestné konanie, keď Úrad špeciálnej prokuratúry uznesením zo dňa 26.09.2019 jeho sťažnosť zamietol. Predsedovi Okresného súdu Prešov dňa 07.07.2021 doručila Oznámenie o zaujatosti z jej strany voči žalobcovi (týkalo sa aj prejednávanej veci, pozn. nadriadeného súdu), pretože 07.07.2021 realizovala trestné oznámenie pre spáchanie trestného činu ohovárania a

krivého obvinenia na osobu žalobcu. Ďalej uviedla, že už skôr bola podaná námietka zaujatosti zo strany sporu, spis vedený pod sp.zn. 23Cb/8/2020 bol predložený Krajskému súdu v Prešove, ktorý o námietke zaujatosti rozhodol uznesením č.k. 7Ncb/2/2021-136 zo dňa 15.07.2021 tak, že ju vylúčil z prejednávania a rozhodovania veci 23Cb/8/2020 Okresného súdu Prešov. Následne podaním zo dňa 26.08.2021 aj v tejto právnej veci sp. zn. 13C/217/2008 žalobca vzniesol námietku zaujatosti. Je to názoru, že uvedené jej bráni objektívne nazerať a rozhodovať v tejto veci a z tohto dôvodu žiada, aby bola vylúčená z prejednávania a rozhodovania tohto sporu.

4. V Oznámení o zaujatosti zo dňa 07.07.2021 zákonná sudkyňa Mgr. Alena Paveleková oznámila predsedovi Okresného súdu Prešov zaujatosť vo viacerých súdnych konaniach, vrátane konania pod sp. zn. 13C/217/2008, v ktorých je strana sporu V. X.. Cíti sa byť subjektívne zaujatá, nakoľko voči osobe V. X. podala trestné oznámenie za spáchanie trestného činu ohovárania prípadne krivého obvinenia, ktoré realizuje voči jej osobe. Uvedené skutočnosti jej bránia objektívne nazerať a rozhodovať v prejednávanej veci a z tohto dôvodu žiada, aby bola vylúčená z prejednávania a rozhodovania sporu.

5. Krajský súd v Prešove ako súd nadriadený (§ 54 ods. 1 CSP) prejednal vec a zistil, že boli preukázané okolnosti, pre ktoré by bolo možné mať odôvodnené pochybnosti o nezaujatosti konajúcej sudkyne.

6. Strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti (§ 52 ods. 1 CSP). V námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety súd neprihliada; v tom prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú (§ 52 ods. 2 CSP).

7. Námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní od kedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (§ 53 ods. 1 CSP). Lehoty podľa § 54 sa neuplatnia, ak sa vec zároveň predkladá na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej (§ 56 CSP).

8. V zmysle § 49 ods. 1 CSP je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

9. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaniu sporu, k nezaujatému prístupu k stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní; zámerom je tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania.

10. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, a to: a) k sporu, v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia sporu alebo konania, b) k stranám sporu, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, c) k zástupcom strán sporu, ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod b), alebo d) k osobám zúčastneným na konaní [viď obdobne b) a c)].

11. Relevantný je iba taký vzťah, ktorý by (vzhľadom na jeho charakteristické znaky) pri všetkej možnej snahe sudcu o správnosť konania a rozhodovania ovplyvnil jeho objektívny pohľad na spor a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

12. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania buď na základe oznámenia sudcu (§ 50 CSP) alebo na návrh strany (§ 52 CSP).

13. Obsahom práva na prejednanie sporu pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania sporu pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie sporu nestranným súdom je len povinnosť

prejednať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia a rozhodnúť o ňom (I.ÚS 73/97, I.ÚS 27/98, II.ÚS 121/03).

14. Vzhľadom na to, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 až § 58 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), možno sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania sporu skutočne iba výnimočne a z naozaj závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo.

15. Pri posudzovaní dôvodov namietanej nezaujatosti treba mať na zreteli nielen právnu úpravu danú ustanoveniami CSP, ale tiež judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) a napokon aj závery, ku ktorým dospela doterajšia rozhodovacia prax najvyššieho súdu.

16. ESLP pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (pozri napríklad Piersack proti Belgicku).

17. Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k stranám sporu, prípadne k ich zástupcom. Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti dovtedy, kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúci nie je subjektívny aspekt, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Uplatňuje sa tu tzv. teória zdania nezaujatosti (viď tézu, že spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná). Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (Delcourt proti Belgicku).

18. Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávanému sporu, stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o (ne)zaujatosti zákonného sudcu je, či obava strany sporu je objektívne oprávnená. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno ale chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania veci.

19. Ústava Slovenskej republiky deklaruje dva podstatné atribúty súdnictva v Slovenskej republike - nezávislosť a nestrannosť. Nezávislosť súdnej moci je pojem s dvojitým významom; označuje jednak nezávislosť súdov (inštitucionálna nezávislosť), jednak nezávislosť sudcov (individuálna nezávislosť). Nezávislosť sudcu treba vidieť ako jeho nezávislosť od zložiek politického systému, rovnako ale aj ako nezávislosť v rámci samotnej súdnej moci (celého súdneho systému), konkrétneho súdu, na ktorom sudca pôsobí, jeho vedenia a kolektívu. Nestrannosť sudcu je potrebné posudzovať vždy v závislosti od konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria rozhodnúť, či existujú preukázateľne skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybností o nestrannosti sudcu (pozri tiež Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca nie je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietajúcej zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce; určujúce je to, či sa môže táto obava považovať objektívne za oprávnenú. Len nestranný súd totiž poskytuje stranám rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II.ÚS 71/97).

20. Z ustanovenia § 30 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušných a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyplýva (o.i.) povinnosť sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Sudca musí vystupovať nezaujato a dbať o to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybnovaná. K stranám je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov. Aj so zreteľom na toto ustanovenie má sudca zachovávať k sporu, stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní vždy vecný a profesionálny prístup.

21. V danom prípade je vznesená námietka zaujatosti založená na tvrdení žalobcu o antagonistickom vzťahu sudkyne Okresného súdu Prešov Mgr. Aleny Pavelekovej k jeho osobe, o ktorom sa oboznámil v uznesení Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Ncb 2/2021 zo dňa 15.07.2021, ktorým bola zákonná

sudkyňa Mgr. Alena Paveleková vylúčená z prejednávania a rozhodovania a v ktorom sa sudkyňa vyjadrila, že sa cíti byť zaujatá vo vzťahu k žalovanému (v prejednávanej veci žalobcu, pozn. nadriadeného súdu) so zreteľom na to, že podala trestné oznámenie na žalovaného pre spáchanie trestného činu ohovárania a krivého obvinenia.

22. Aj v tejto veci nadriadený súd vzal na zreteľ vyjadrenie zákonnej sudkyne k vznesenej námietke zaujatosti vrátane vyjadrenia, ktoré zaslala predsedovi Okresného súdu Prešov (vyjadrenie zo 07.07.2021 - adresované predsedovi Okresného súdu Prešov a vyjadrenie z 30.08.2021- súčasť spisového materiálu), v ktorom táto sudkyňa konštatuje, že sa cíti byť zaujatá vo vzťahu k žalobcovi so zreteľom na to, že podala trestné oznámenie na žalobcu pre spáchanie trestného činu ohovárania a krivého obvinenia, pričom už vo veci 23Cb/8/2020, v ktorej žalobca vystupuje v postavení strany sporu, nadriadený súd rozhodol o jej vylúčení z prejednávania a rozhodovania ako zákonnej sudkyne. Preto sa javí potrebné vysloviť záver, že zákonná sudkyňa by mohla mať záujem na určitom spôsobe skončenia a rozhodnutia o veci, a teda možno pochybovať o jej nezaujatosti.

23. Za týchto okolností sú splnené podmienky pre vylúčenie zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, nakoľko jej zaujatosť vo vzťahu k žalobcovi so zreteľom na obsah jej vyjadrení možno považovať v tomto štádiu konania za osvedčenú.

24. Preto nadriadený súd rozhodol, že sudkyňa Mgr. Alena Paveleková je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci 13C/217/2008 Okresného súdu Prešov.

25. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto:

I. návrh na prerušenie konania zo dňa 29.05.2020 zamietam.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1191,34 EUR spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1191,34 EUR od 11.03.2015 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a m .

IV. Žalovaný má vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64,40 % trov konania o, ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

26. Citoval ustanovenia § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 563 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 149, § 150 ods. 1 a 2, § 151 ods. 1 a 2 a § 152 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

27. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že nárok žalobcu na náhradu za užívanie predmetných pozemkov uplatnený za obdobie od 01.07.2009 do 12.12.2012, ktoré nazval ako „nájomné“ posúdil podľa zák. č. 66/2009 Z.z, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2009. Nebolo sporné, že žalovaný je vlastníkom stavby cesty III. triedy na základe zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách s účinnosťou od 01.01.2004. Súd prvej inštancie poukázal na vyjadrený právny záver súdu druhej inštancie, ktorý vo svojom rozsudku č.k. 6Co/77/2017-1252 zo dňa 25.09.2018 uviedol, že cit.: „vo svetle prevažujúcej aplikačnej praxe v rámci súdov Slovenskej republiky zastáva názor, že náhrada podľa zákona č. 66/2009 Z.z. sa má posudzovať ako opakujúca, a to predovšetkým z dôvodu jej dočasnosti.“ Mal za to, že síce náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová avšak vzhľadom na vyjadrený právny záver súdu druhej inštancie, konštatoval, že ho posúdil ako opakujúcu. Uviedol, že žalobca ako vlastník zaťaženého pozemku, túto nehnuteľnosť vlastnil v čase vzniku vecného bremena, teda k účinnosti zák. č. 66/2009 Z.z., t.j. ku dňu 01.07.2009. Na základe vyššie uvedeného bolo nesporné, že by mal nárok na finančnú náhradu za vecné bremeno, nakoľko však žaloba bola podaná až dňa 12.12.2012, a žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd mohol túto finančnú náhradu priznať, len tri roky spätne t.j. od 12.12.2009 do 12.12.2012. Preto v časti nároku na finančnú náhradu za obdobie od 01.07.2009 do 12.12.2009 žalobu zamietol, pre dôvodnosť námietky premlčania. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania vychádzajúc zo znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného znaleckou

organizáciou V., W.Y..R.. v spojení s vyjadreným právnym záverom súdu druhej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Žalobcovi priznal náhradu za vecné bremeno výpočtom vychádzajúc zo znaleckého posudku tak, že, keďže má ísť o náhradu ako opakovanú za obdobie od 12.12.2009 do 12.12.2012, čo predstavuje 1.097 dní, pričom po prepočte všeobecnej hodnoty vecného bremena na 1 deň vo výške 1,086 eura (č. I.1528) x 1097 dní = 1.191,34 eura.

28. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovení § 255 a § 262 ods. 1 CSP, keď pomer úspechu a neúspechu je 63/40 %.

29. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov II. a IV. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Považoval výkon vlastníckeho práva zo strany žalobcu za v príkrom rozpore s dobrými mravmi a to vzhľadom na všetky skutočnosti rozhodné pre posudzovanú vec. Zároveň opätovne poukázal na rozhodnutia súdov, ktoré posúdili nárok na náhradu za zákonné vecné bremeno ako jednorazovú náhradu. Poukázal aj na závery vyplývajúce z uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 29. októbra 2019, č.k. III.ÚS 68/2019-22, ktorý skonštatoval, že právny názor Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. januára 2017, sp. zn. 6Co/440/2016 nemožno považovať za arbitrárny, svojvoľný, keď uviedol že náhrada za vecné bremeno vzniknuté podľa § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z. z. má jednorazový charakter. Žalovaný žiadal rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku rozsudku pod I. zmeniť a žalobu v tejto časti zamietnuť a priznať žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % v konaní pred súdom prvej inštancie ako aj v odvolacom konaní, s povinnosťou zaplatiť ich na účet právneho zástupcu žalovaného.

30. Proti tomuto rozsudku v rozsahu zamietavého výroku III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že zamietnutím žaloby v prevyšujúcej časti došlo na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia. Nesúhlasil s priznanou sumou vo výške 1,51 m² pozemku/ročne a považoval ju za neprimerane nízku, v príkrom rozpore s reálnymi trhovými hodnotami a podmienkami v danom mieste a čase, vychádzajúc z vykonaného dokazovania a záverov predmetného dokazovania. Žiadal, aby odvolací súd zmenil III. a IV. výrok napadaného rozsudku a v zmysle § 390 CSP rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovanému prizná nárok na náhradu za zriadené vecné bremeno vo výške 9.007,10 eura, spoločne s príslušenstvom a nárokom na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 80 %.

31. K zaslaným odvolaniam sa protistrany navzájom vyjadrovali.

32. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 379 a nasl. CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť pre nesplnenie procesných podmienok.

33. Podľa § 389 ods. písm. a) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

34. Odvolací súd rozhodnutie zruší, ak neboli splnené procesné podmienky. Z ustanovenia § 161 ods. 1 vyplýva pre súd povinnosť prihliadať kedykoľvek počas konania na to, či sú procesné podmienky splnené. Rovnaká povinnosť je uložená aj odvolaciemu súdu, a to aj vtedy, ak nedostatok procesných podmienok nebol výslovne ako odvolací dôvod uplatnený. Ide zároveň o jediný prípad, keď nie je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 2 CSP).

35. Do úvahy prichádza zrušenie rozhodnutia a prípadný ďalší procesný postup súdu prvej inštancie v prípade vady v obsadení súdu ako nedostatku procesnej podmienky na strane súdu. Môže nastať situácia, že rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený. Nestrannosť súdu je súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru. Rovnaké právo je zakotvené aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Nesprávne obsadenie súdu nespočíva len v situácii, ak namiesto senátu rozhodol sudca, ale ide aj o otázku zákonného sudcu. Náprava nedostatku tejto procesnej podmienky spočíva v zrušení rozhodnutia a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, s predpokladom odstránenia zistenej procesnej vady. (DUDITŠ, Ladislav. § 389 [Zrušenie rozhodnutia]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek. Civilný sporový poriadok. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1302, marg. č. 3.)

36. Ako vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia, odvolací súd výrokom I. vylúčil zákonnú sudkyňu Mgr. Alenu Pavelekovu z prejednávania a rozhodovania tejto veci sp. zn. 13C/217/2008 Okresného súdu Prešov. Došlo tak k vzniku vady v obsadení zákonného sudcu ako procesnej podmienky na strane súdu prvej inštancie, ktorý vydal odvolaním napadnutý rozsudok. V záujme zachovania práva na nestrannosť súdu ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie s cieľom napraviť nedostatok tejto procesnej podmienky odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu vo svetle ustálenej rozhodovacej súdnej praxe najvyšších súdnych autorít.

37. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).